

раскопани отъ европейци ти. Въ тѣхъ откриха остатки отъ храмове и отъ царюви дворове, голѣми спонци и всякакви каменни фигури; най-много са забѣлжителни исполински ти фигури на крилати ти бикове съ човѣшки глави; тии се поставяли отъ страни ти на входове ти у царюви ти дворове. Въ планината Асирия са удѣлѣли повече паметници, отъ колкото въ равна Вавилония: въ Вавилония нѣмало камеше, та сгради ти повече то се правили отъ кирпиче. Асиро-Вавилонски ти паметници често са покрити съ така шаречени ти клино-образни надписи. Европейски ти учени людие вече са се научили да прочитатъ тия надписи.

Иранъ. Земя та на истокъ отъ Вавилония и Асирия до сама та рѣка Индъ е извѣстна подъ име Иранъ. Тамъ живѣли едни народи, които съставлявали едно племе Зенди или Арияне. Тии населявали най-много планински ти и плодовити ти крайнини на Иранъ; а внѣтрѣшни ти мѣста са едно голѣмо равниште, повечето пѣсѣчиво и безводно. Пб-главни отъ тия народи били: *Бактрѣне*, *Мидѣне* и *Перси*. Бактрѣне ти живѣли въ сѣверо-источна та часть на Иранъ, и тамъ на единъ отъ притоци ти на рѣка Оксусъ (Аму-Даря) била столицина та имъ Бактра, единъ богатъ търговскій градъ. Мидия захваштала сѣверо-западна та часть на Иранъ, на югъ отъ Каспийско море, и била една много хубава планинска земя, пълна съ буѣни ливади; по тия ливади пасли стада коне, които били прочути по цѣла Азия.

Едно прѣдание казова, че Мидѣне ти, като отхвърлили асирийско то владичество, много врѣме сѣдѣли безъ управникъ; тогава изникнала у тѣхъ внѣтрѣшна размирица, та, Мидѣне ти, за да прѣкъснатъ размирица та, избрали отъ помежду си за царь единъ уменъ и правъ човѣкъ който се викалъ Дейокъ (7 вѣка прѣди Хр.). Той